

## [Øllgaard.]

nok saa koncise, nok saa faste Linier inden for visse Afsnit.

Jeg haaber, at der i Udvalget maa levnes baade Tid og Ro til en forsvarlig Behandling af Lovforslagets Enkeltheder, det gælder særlig Afsnittene 3, 4 og 5. Dette med at faa Tid og Ro til at behandle Lovforslagene har det jo skortet meget paa i adskillige Tilfælde under denne Rigsdags-samling, ikke mindst hvad angaar Straffelovens Behandling.

Idet jeg paa mit Partis Vegne anbefaler dette Lovforslag til det høje Tings velvillige Behandling og til endelig Vedtagelse, ønsker jeg til Slut blot at sige en Ting, som det falder mig naturligt at sige i Forbindelse med Frihedskampen og dem, der bragte Ofrene i denne Kamp, og som jeg ogsaa synes det er ganske nødvendigt bliver sagt her i Folkets Hus. Der har fra visse Sider været visse Tilløb og en vis Tendens til ligesom at tage Patent paa den danske Frihedskamp, at bruge den til at skaffe sig en vis partipolitisk Stilling og Gevinst. Nu da vi gaar ind i Valgkampens Agitation, vil jeg advare meget imod et saadant Misbrug. Den danske Frihedskamp fortjener en højere Plads i vort Folk, en højere Plads end der, hvor man fordeler de partipolitiske Gevinster.

Jeg synes, vi alle har en Pligt til, ikke mindst af Hensyn til Besættelsestidens Ofre, at hjælpe hinanden med at give den danske Frihedskamp den rette Plads i vort Folk. Den danske Frihedskamp bør staa i al sin Renhed og Idealisme højt hævet over Partiernes og Døgnets Strid, staa som et Symbol paa det bedste i vort Folk, lysende for Slægternes Ungdom og kaldende paa det bedste i den: Viljen til at tjene og Viljen til at ofre. Saadan fortjener den danske Frihedskamp at staa i al Fremtid. Og det fortjener den ogsaa, fordi det jo er sandt, det der er sagt saa enfoldigt og ligetil: at hvis et Folk vil leve, saa er der nogle, der maa kunne dø.

**Rager:** Den relativt korte Rigsdags-samling, som om nogle Dage skal afsluttes, vil sikkert blive staaende i Historien som en af de dyreste Rigsdags-samlinger, der har været. Det er i og for sig naturligt efter det, der er gaaet forud, at meget skal repareres og bringes i Orden, og det koster Penge. I Dag behandler vi et Lovforslag, der er kalkuleret til at ville koste 50 Mill. Kr., og som jeg vil tro kommer til at koste mindst 60 Mill. Kr., efter at jeg har hørt de to foregaaende Talere. Men om dette Lovforslag kan man sige, at det faar ikke hjælpe.

Jeg vilde mange Gange synes, at de økonomiske Følger af nogle af de Lovforslag, som er gaaet igennem dette høje Ting, burde have været underkastet maaske noget stærkere Kritik, men i dette Tilfælde drejer det sig om en Æresgæld, som det danske Folk har til Medborgere, og en Æresgæld, der skal og maa betales, maa betales fuldt ud og maa betales maaske ogsaa nok med en lidt mere large Haand, end noget saadant ellers sker.

Men denne Rigsdags-samling har ogsaa udmærket sig ved noget andet end ved, at den har været kostbar. Den har ogsaa udmærket sig ved, at der har været arbejdet forceret, og det synes, som om det skal kulminere i disse sidste Dage. Jeg skal ikke gaa i Rette med Ministeren, der har forelagt dette Lovforslag for nogle Dage siden, og bebrejde ham, at det kommer sent, for det maa vel være saadan. Det er, saa vidt jeg kan se, naar jeg læser det igennem, et omhyggeligt gennemgaaet og vel udpenslet Arbejde, og det er af et saadant Omfang, at det maa tage Tid. Men det maa ogsaa forstaas, at for Rigsdagen er Arbejds-vilkaarene paa denne Maade ganske overordentlig vanskelige. Gang paa Gang faar vi forelagt Lovforslag af stor Rækkevidde, ikke helt lette at studere igennem, naar det drejer sig om saa mange Paragraffer, og saa skal det ske i Løbet af nogle Dage.

Vi ved jo, at denne Rigsdags-samling skal slutte senest Søndag Aften, og de fleste vil endda haabe paa, at vi naar igennem til Lørdag Nat; men det bliver et meget forceret Arbejde, naar vi ved, hvilke Lovforslag der endnu ikke er forelagt, og som vil blive forelagt, og som skal behandles fra og med Torsdag. Og saadan har det været forceret hele Tiden. Det er jo det normale snart, at der foran Punkterne paa Dags-ordenen staaer „Eventuelt“, og dette betyder, at Tidsfristen ikke har været overholdt, men at Sagen kun kan komme til Behandling, naar Tinget dertil giver sit Samtykke. Det giver Tinget, men det har jo ikke været Forretningsordenens Mening, at Undtagelsen skulde blive Normalen. Vi ved jo ogsaa, at Arbejdet har været saa forceret, at saa snart en Sag er vedtaget ved anden Behandling, ja, saa afbrydes gerne Mødet, for at Tinget to Minutter efter kan foretage en tredie Behandling for at faa Sagen ekspederet til Landstinget eller faa den gjort færdig.

Jeg synes, det er naturligt at gøre disse Bemærkninger her, hvor vi staaer over for dette Lovforslag, som er saa kompliceret, at det vil være meget vanskeligt for Rigs-